

JAMES MATTHEW BARRIE

PITERIS PENAS

JAMES MATTHEW BARRIE
PITERIS PENAS

Iš anglų kalbos vertė
Rūta Montvilienė

TURINYS

Piteris Penas ir Vendė

I	<i>Piteris Penas pasirodo</i>	9
II	<i>Šešėlis</i>	21
III	<i>Į kelią, į kelią!</i>	33
IV	<i>Skrydis</i>	51
V	<i>Išsipildžiusi sala</i>	64
VI	<i>Mažasis namelis</i>	78
VII	<i>Būstas po žeme</i>	90
VIII	<i>Undinių įlanka</i>	98
IX	<i>Niekados paukštė</i>	116
X	<i>Laimingoji šeima</i>	120
XI	<i>Vendės pasaka</i>	128
XII	<i>Vaikai patenka į nelaisvę</i>	140
XIII	<i>Ar jūs tikite fėjomis?</i>	146
XIV	<i>Piratų laivas</i>	158
XV	<i>„Šįkart Hukas arba aš“</i>	167
XVI	<i>Sugrįžimas namo</i>	181
XVII	<i>Kai Vendė užaugo</i>	193

Piteris Penas Kensingtono soduose

I	<i>Didžioji kelionė į Sodus</i>	210
II	<i>Piteris Penas</i>	221
III	<i>Strazdo lizdas</i>	232
IV	<i>Metas, Kai Vartai Uždaryti</i>	243
V	<i>Mažasis namelis</i>	256
VI	<i>Piterio ožys</i>	275

THE NEVER NEVER LAND

I

Piteris Penas pasirodo

Visi vaikai, išskyrus vieną, užauga. Jie greitai supranta, jog bus dideli, o Vendė tai sužinojo štai šitaip. Vieną dieną, kai mergaitei jau buvo suėję dveji metukai, žaisdama sode ji nuskynė gėlę ir tekina pasileido pas mamą. Manau, kad Vendė atrodė nepaprastai miela, nes misis Darling priglaudė rankas prie širdies ir sušuko:

– Ak, ir kodėl gi tu negalėtum išlikti tokia visą laiką!

Daugiau jos apie tai nekalbėjo, bet nuo šio karto Vendė žinojo, kad užaugs. Visada tai sužinai, kai tau sukanka dveji. Dveji yra galo pradžia.

Suprantama, prieš atsirandant Vendei pats svarbiausias asmuo šeimoje buvo mama, žavi svajinga moteris labai meilėmis ir pašaipiomis lūpomis. Jos svajingumas panėšėjo į mažytes viena kiton susidedančias dėžutes, atkeliavusias iš paslaptinių Rytų, mat, kad ir kiek jų atidarytumei, kiekvienos viduje rasi dar vieną. Lygiai taip ir meilios, pašaipios misis Darling lūpos slėpė bučinuką, kurio Vendė niekaip negalėjo sugauti, nors jis tikrai tūnojo dešiniajame lūpų kamputyje.

Vesti ją misteriuui Darlingui pavyko štai kaip: daugybė džentelmenų, kurie buvo jauni vaikinai, kai misis Darling buvo jauna mergaitė, staiga vienu metu suprato, kad ją myli,

ir pulte puolė pirštis, o misteris Darlingas šoko į kebą ir visus aplenkęs laimėjo nuotaką. Jam atiteko ji visa, išskyrus pačią paskutinę dėžutę ir tą bučinuką. Apie dėžutę jis taip nieko ir nesužinojo, o laikui bėgant liovėsi gaudęs ir bučinuką. Vendė manė, kad jį pagautų nebent Napoleonas, tačiau aš manau, kad po kelių nesėkmingų bandymų ir Napoleonui tektų perpykus išeiti, trenkus durimis.

Misteris Darlingas mėgdavo dukrai pasigirti, kad josios mama jį ne tiktai mylinti, bet ir gerbianti. Mat buvo jis vienas iš tų galvočių, kurie puikiai išmano apie akcijas ir procentus. Iš tikrųjų tai niekas tų dalykų gerai neišmano, bet misteris Darlingas tikriausiai buvo visažinis, nes dažnai kartodavo „Akcijos kyla“ arba „Procentai krinta“ tokiu tonu, kuris sukeltų kiekvienos moters pagarbą.

Vestuves Darlingai atšoko labai iškilmingai, ir iš pradžių jaunamartė kruopščiai, net linksmai vedė namų ūkio knygas, tarsi tai būtų žaidimas, o ne briuselinių kopūstų kainų surašinėjimas; bet pamažėle iš apskaitos visi kopūstai dingo, o jų vietoj ėmė ryškėti vaikų figūrėlės. Užuoat skaičiavusi išlaidas, misis Darling piešė vaikučius. Matyt, juos ir bandė suskaičiuoti.

Pirmoji atsirado Vendė, paskui Džonas, paskui Maiklas.

Savaitę ar dvi po Vendės gimimo tėvai nežinojo, ar išgalės ją auginti, juk tai buvo dar viena burna prie stalo. Misteris Darlingas baisiai didžiavosi savo dukrele, tačiau, būdamas itin rūpestingas tėvas, atsisėdo ant lovos krašto, paėmė žmonos ranką ir pradėjo skaičiuoti išlaidas, o misis Darling tuo tarpu maldaujamai žvelgė į savo vyrą. Ji troško rizikuoti, kas bus – tas, bet jo būdai rizika netiko. Misteriui Darlingui labiau patiko tvarkingai surašyti savo skaičiavimus pieštuku

ant popieriaus lapo, ir jeigu žmona jį supainiodavo ką nors pasiūlydama, jis viską pradėdavo iš naujo.

– Nepertraukinėk, – prašydavo jis. – Dabar mano kišeneje vienas svaras septyniolika šilingų, du svarai šeši šilingai liko darbe. Aš galiu atsisakyti kasdieninio kavos puodelio, tarkim, jis atseitų dešimt šilingų, taigi iš viso du devyni ir šeši, pridėjus tavo aštuoniolika šilingų ir tris pensus, bus trys devyni septyni, dar lygiai penki svarai yra mano čekių knygelėje, vadinasi, turime aštuonis devynis septynis, – ko gi ji muistosi? – aštuoni devyni septyni, taškas ir išskaičiuojame septynis – ir dar svaras, kurį tu paskolinai tam žmogui, prašiusiam prie durų, – raminkis, vaike, – taškas ir išskaičiuojame vaiką – še tau kad nori, per tave ir susipainiojau! Ar aš sakiau devyni devyni septyni? Taip, aš sakiau devyni devyni septyni, taigi pasvarstykime, ar mes išsiversime su devyniais svarais devyniais šilingais ir septyniais pensais per metus?

– Žinoma, išsiversime, Džordžai, – sušuko misis Darling. Labai jau ji norėjo pasilikti Vendę, bet misteriumi Darlingui apdairumo netrūko. Taip, jis buvo tikrai šaunus!

– Neužmiršk kiaulytės, – beveik grėsmingai įspėjo jis žmoną ir tęsė toliau. – Kiaulytei gydyti – vienas svaras, taip ir užrašau, bet drįstu tvirtinti, jog tai kainuos trisdešimt šilingų, – netrukdyk, – tymams reikės vieno svaro penkių šilingų, raudonukei – pusės ginėjos, iš viso susidarys du svarai penkiolika šilingų šeši pensai, – nemosuok ranka, – kokliušui gydyti, sakykime, penkiolika šilingų... – ir taip toliau, o suma kas kartą išeidavo vis kitokia, bet galų gale, išlaidas kiaulytei sumažinus iki dvylikos šilingų šešių pensų, o dvi tymų rūšis skaičiuojant kaip vieną, buvo nuspręsta Vendę palikti.

JAMES MATTHEW BARRIE

(Džeimsas Matju Baris; 1860–1937) – škotų rašytojas, dramaturgas. Garsiausia jo istorija „Piteris Penas“, parašyta 1911 m., tebežavi viso pasaulio vaikus ir suaugusiuosius. Tai pasaulinės vaikų literatūros klasika. Todėl mūsų leidimas – klasikinis, su pirmojo leidimo Franciso Donkino Bedfordo iliustracijomis.

Šis pasakojimas – apie stebuklingą berniuką, kuris niekada neužauga. Apie draugystę, nuotykius, meilę. Apie tai, kad Niekados šalis – labai arti ir labai toli, o Piteris Penas į mūsų langą gali pasibelsti bet kurią naktį.

Gyveno laiminga šeima: tėtis, mama ir trys vaikai – Vendė, Džonas ir Maiklas. Mama vakarais sekdamo pasakas, nė neįtardama, kad klausosi ne tik jos vaikai, bet ir berniukas, atskridęs iš Niekados šalies. Nepaprastas vaikas, mokantis skraidyti ir kalbantis su fejomis. Vaikas, kuris niekada neužauga ir gyvena kupiną nuotykių gyvenimą. Tačiau... Piteris Penas ir kiti Niekados šalies berniukai neturi mamos. Ir ten niekas nemoka sekti pasakų.

Taigi, vieną vakarą, mamai su tėčiu išėjus iš namų, Piteris Penas įskrenda pro vaikų kambario langą ir įkalba Vendę, Džoną bei Maiklą skristi drauge į amžinos vaikystės šalį.

O ten Vendė taps Piterio Penos ir jo komandos berniukų mama.

Fantastiška kelionė padebesiais nuveda juos į stebuklingą šalį, kur vienas nuotykis veja kitą. Ten piratai grasina sugauti Piterį Peną, ten netikėtai puola indėnai, o undinės žaidžia vandens burbulais, ten klastinga feja Dindilin pavoydi Vendei Piterio.... Ten nuobodžiauti nėra kada.

Bet kaipgi tėvai, kurie visą tą laiką liūdi dėl išskridusių vaikų?

Istorija baigiasi laimingai. Kaip? Paskaitykite.

ISBN 978-9986-16-983-3

Galima pirkti tytoalba.lt